

[Bundvad.]

folketingsmænd ikke er ansat med kontrakt, opsigelse og alt det dør, men er folkevalgte, står vi nu overfor at skulle gennemføre det første trin i en folkepensionsordning, som vi håber senere at kunne udbygge til en almindelig folkepensionsordning. Det ville efter min mening være helt urimeligt, om den første lov om dette forhold, uanset om den er fordelagtig eller ikke fordelagtig for folketingsmændene, skulle indeholde en bestemmelse om, at „denne lov gælder ikke for folketingsmedlemmer“. Den gælder for folketingsmedlemmer og også for ministre.

Iøvrigt vil vi gerne i udvalget se lidt nærmere på § 9 og de forhold, der knytter sig til personer, der på en eller anden måde får ydelser af det offentlige i forbindelse med pension eller understøttelse, ligesom vi også gerne vil have klaret, hvad man mener med halv- eller helofficielle institutioner.

Jeg kommer så til det afsnit af mit indlæg her i dag, som jeg har givet denne overskrift: Hvad koster nu den ordning, som her er foreslået?

Hvad angår merydelsen til invaliderne, er der regnet med en merudgift det første år på ca. 10 mill. kr., stigende gradvis til et beløb på ca. 30 mill. kr. Til dækning heraf er det foreslået, at invalideforsikringspræmien, som man betaler sammen med sit sygekassekontingent, forhøjes fra 8 kr. 40 øre årlig til 15 kr. i begyndelsen af perioden og til 19 kr. i slutningen af perioden. Samtidig foreslås arbejdsgiverbidraget til invalideforsikringsfonden forhøjet fra 6 kr. til 11 kr. i begyndelsen af perioden og 14 kr. i slutningen af perioden, alt pr. beskæftiget helårsarbejder. Herved skaffes der fuld dækning for ydelsen til invaliderne, og vi kan tiltræde dette som rimeligt.

Til aldersrentens forenkling, lempelse af fradragsregler m. v. må der beregnes en udgift, som dog efterhånden stort set opvejes ved besparelser ved aldersgrænsens forhøjelse.

Endelig er der udgifterne til folkepensionen. Hvad koster den? Da lovforslaget regner med lavere satser i begyndelsen og stigende senere, vil udgiften svinge hermed. Udgiften er beregnet til det første år at blive 100 mill. kr., og, når ordningen er

fuldt udbygget, 250 mill. kr. Det er disse årlige beløb, man må regne med og ikke, som jeg har set det gjort, beløb sammenlagt for flere eller færre år. Men naturligvis kan man regne sammen, hvad det vil koste for hele perioden beregnet under eet. Da kommer man til det resultat, at merudgiften for hele perioden vil blive 836 mill. kr., hvoraf 552 mill. kr. eller ca. to trediedele går til den gruppe, som har aldersrente eller opfylder betingelserne herfor.

Til sammenligning og udregnet på samme måde vil venstres forslag medføre en samlet udgift på 636 mill. kr., det konservative folkepartis en udgift på 730 mill. kr. og kommunisternes 1 484 mill. kr. Men man kan som sagt sagtens få store tal frem, man kan jo bare regne nogle flere år med, og man kunne måske more sig med at gøre det på andre områder af det offentlige budget.

Imidlertid har det kun aktuel og virkelig økonomisk interesse, hvad man indenfor det enkelte år vil bruge til folkepensionsordningen, og dør ligger det som sagt således, at man det første år må regne med en merudgift på ca. 100 mill. kr.; derefter stiger beløbet gradvis til slutningen af perioden til 250 mill. kr. det sidste år.

Der spørges: Har vi råd til folkepension? Det spørgsmål er indgået i den offentlige debat, også i radioen. Det synes mig, som om man til tider glemmer at stille et andet spørgsmål: Er det nødvendigt eller ønskeligt med folkepension? For måske var det lettere at svare på spørgsmålet om, hvad vi har råd til, når det andet var klaret. Men jeg vil alligevel gerne gå ind på spørgsmålet om at have råd, og jeg tager det op, således som jeg har mødt det i den offentlige debat.

Først vil jeg anlægge en rent social betragtning og spørge, om de vilkår, vi byder vore gamle, er fuldt tilfredsstillende, og jeg tror, at svaret må blive et nej. Skal vi da ikke betragte det at give vore gamle gode kår som en æressag for de yngre? Og skulle vi ikke have råd til som nu ved første regulering at forhøje aldersrenten for et ægtepar med 400 kr., eller 8 kr. om ugen? Jeg tror, man bør sige, at vi ikke har råd til at lade være.

De gamle har ikke sparet op, siger man. Nu er der for det første hertil at sige, at